

nogen smuk Tale; det ærede 6te Medlem for Ribe Amt (Valdemar Nielsen), som omtalte det samme Forhold, var dog saa pæn at sige, at han ikke misundte sine sønderjyske Brødre, at de havde faaet de 10 Kr.; men det, jeg her nævned, lyder ikke godt. Det ærede Medlem er jo ung i Tinget, og jeg kunde tænke mig, han havde holdt en Tale, der havde lydt saaledes, at disse 10 Kr. til de sønderjyske Lærere er for det første en ganske ekstraordinær Foranstaltning, det er ikke noget, som vil komme igen, det vil blive en ordinær Foranstaltning naar Sønderjyderne en Gang kommer under Danmark, og da selvfølgelig kommer under lige Vilkaar med de øvrige danske Lærere. Men dernæst vil jeg sige, at det var en ganske særlig betydningsfuld Foranstaltning, at man fik de sønderjyske Lærere herop paa et Kursus, saaledes at de, som vilde blive i Sønderjylland, virkelig ogsaa kunde have Evne til at undervise i Dansk dernede. Endelig — og det vil jeg ikke lægge mindst Vægt paa overfor det ærede Medlem — maa man dog huske paa, at de danske Lærere i Øjeblikket har faaet en virkelig god Lønningsforbedring — i alt Fald har Danmarks Lærerforening været hos mig og takket for den Lønningsforbedring, de har faaet —, medens de sønderjyske Lærere sidder med en ganske anderledes lav og ussel Løn. Skulde man tale om, at det økonomiske kunde gøre sig gældende, maatte det i alt Fald være for de sønderjyske og ikke for de danske Læreres Vedkommende. Jeg synes, at der er ikke noget for dem at beklage sig over, og at det havde været smukkere, om de ærede Medlemmer havde udeladt denne Passus af deres Tale, særlig gælder det den Form, som det ærede Medlem fra Bække gav den.

Det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen) og et Par ærede Medlemmer fra Odense omtalte Spørgsmaalet om Forøgelsen af Bevillingen til Forfattere. Et andet æret Medlem ønskede ikke en saadan Forøgelse, men ønskede, at man lod Borgerne selv om, hvilke Bøger de helst vilde læse, og saa gav større Bevillinger til Biblioteker og Folkebogsamlinger og saaledes paa den Maade ydede en Støtte til Forfatterne. Der er jo i Fjor givet Forfatterne et Dyrtidstillæg paa 25 pCt., og der vil, naar jeg kommer til Forhandling med Finansudvalget om dette Spørgsmaal, blive forhandlet om, hvorvidt man skal gøre det samme i Aar eller gaa

til en større Forhøjelse eller maaske kun gaa til enkelte Forhøjelser eller lignende.

Der var en enkelt Forfatter, som omtaltes af en hel Del Medlemmer, nemlig Christine Reimer i Odense. Hun fik i Fjor det samme Beløb, som gives Forfattere af hendes Art, 400 Kr. Uheldigvis kunde hun ikke faa Del i de 25 pCt.s Dyrtidstillæg, da hun først fik sin Understøttelse fra 1. April 1919, og Dyrtidstillæget gjaldt for Finansaaret 1918—19. Derimod fik hun en Bevilling paa 800 Kr. ekstra udover de 400 Kr. til Fuldførelse af 4de og 5te Del af det af hende udgivne Værk: Nordfynsk Bondeliv i Mands Minde, saa der er i alt Fald ydet hende rigeligt i Forhold til, hvad der er givet andre Forfattere. Hvorledes Stillingen vil blive i Aar, vil vise sig, naar det kommer til Forhandling mellem Ministeren og Finansudvalget.

Det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) var inde paa Spørgsmaalet om Pensionering af det kongelige Kapel. I Fjor ønskede man paa Finansloven at faa opført 30 000 Kr. som Tilskud til Alderdomsunderstøttelsesfonden for det kongelige Teater, for at Kapellets Medlemmer kunde rykke op med Hensyn til Egenpension paa den samme Pension, som de havde i første Pensionsklasse ved Teatret, det vil sige $\frac{2}{3}$. Dette ønskede Lønningsudvalget, til hvem Sagen overgik, ikke, det gik derimod med til Indførelse af en Bestemmelse om, at man skulde give de nuværende Medlemmer af Kapellet, som blev afskediget, en Understøttelse, svarende til den, de vilde have faaet, hvis man havde stillet disse 30 000 Kr. til Raadighed. Det vil i Virkeligheden sige, at det kongelige Kapel blev med Hensyn til Egenpensionering af Alderdomsunderstøttelsesfonden stillet lige med de øvrige Tjenestemænd i første Pensionsklasse ved Teatret, men det er nu ikke det, som det ærede Medlem har søgt at faa frem i sin Tale; det er derimod Spørgsmaalet om Enkepension. Det ærede Medlem foreslaar, at Ministeren skulde fremsætte et Lovforslag om Enkepension for Medlemmer af det kongelige Teaters Kapel. Nu ved jeg ikke, hvorledes man ret vel skulde kunne gøre det; da Kapellets Medlemmer ikke er Statstjenestemænd, ikke staar paa Tjenestemandensloven, kan man dog ikke godt give en Pensionslov for dem; det er sikkert en ren Utopi, det ærede Medlem har været inde paa. Det vilde ogsaa være ret underligt, om man vilde give en Pensionslov alene gældende for Kapellet, men lade